

Sygn. akt: I C 672/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołącka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C. (1)

przeciwko W. C., M. C. (1), R. C., S. B. (1), I. B., J. B. (1) i J. B. (2)

o ochronę naruszonego posiadania

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda J. C. (1) na rzecz pozwanych M. C. (1), R. C., I. B., J. B. (1) i J. B. (2) solidarnie kwotę 156 zł (sto pięćdziesiąt sześć złotych), tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 40 zł (czterdzieści złotych), tytułem opłaty od zażalenia, kwotę 39 zł (trzydzieści dziewięć złotych), tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym oraz kwotę 601,50 zł (sześćset jeden złotych pięćdziesiąt groszy), tytułem wydatków;
3. zasądza od powoda J. C. (1) na rzecz pozwanych W. C. i S. B. (1) solidarnie kwotę 156 zł (sto pięćdziesiąt sześć złotych), tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 40 zł (czterdzieści złotych) , tytułem opłaty od zażalenia, kwotę 39 zł (trzydzieści dziewięć złotych), tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym oraz kwotę 40 zł (czterdzieści złotych), tytułem opłaty od wniosku o uchylenie zabezpieczenia;
4. nakazuje ściągnąć od powoda J. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 1.968,84 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt cztery grosze), tytułem wydatków.

SSR Halina Ostafińska-Kołącka

I.C.672)15 Uzasadnienie

Powód J. C. (1) wnosił o zakazanie pozwanym W. C., M. C. (1), R. C., S. B. (1), J. B. (1), I. B. oraz J. B. (2) naruszania działki gruntu nr (...) o pow.7,34 ha, położonej w S. gmina S., a w szczególności aby pozwani zaniechali prowadzenia prac polowych i innych czynności związanych z pracami rolnymi na działce.

W uzasadnieniu podał, że działka nr (...) jest własnością nieżyjącego już J. M.. Co najmniej od 1991 roku działkę uprawiał ojciec powoda G. C.a od sierpnia 2014 roku powód, który wszedł w prawa posiadacza samoistnego na podstawie umowy przeniesienia posiadania. Powód i jego ojciec ponosili od początku obciążenia podatkowe związane z ziemią oraz od 2004 roku pobierali opłaty unijne za jej uprawę.

Powód podał, że w dniu 23 maja 2015 roku jego spokojne posiadanie samoistne zostało przerwane ponieważ wszyscy pozwani wkroczyli na przedmiotową działkę i na około połowie jej powierzchni skosili trawę, popakowali trawę w

baloty i zawieźli do gospodarstw należących do S. B. (1) i W. C.. Od tamtej pory pozwani w różnej konfiguracji osobowej prowadzą prace rolne na działce.

Pozwani W. C., M. C. (1), R. C., S. B. (1), I. B., J. B. (1) i J. B. (2) wnosili o oddalenie powództwa zarzucając, że od 1989 roku działkę nr (...) posiadał w całości ojciec W. i G. C. a od 1991 roku nieruchomości użytkowali wspólnie G. C., W. C. i S. B. (1). W celu ułatwienia wspólnego użytkowania gruntu G. C., W. C. i S. B. (1) dokonali podziału do korzystania quad usum. Zgodnie z tymi ustaleniami działka nr (...) została podzielona miedziami na trzy blisko równe części o pow. 2,45 ha. Część od północnego zachodu przypadła W. C., część środkowa przypadła S. B. (1) i ostatnia część przypadła G. C.. Nie było pomiędzy współużytkownikami żadnych scysji na tle korzystania z nieruchomości. Każdy z nich prowadził na przydzielonych częściach odrębne prace rolne i ponosił ciężary publiczno -prawne. Zgodzili się też na to, aby formalnie G. C. załatwiał formalności związane z podatkami i wnioskami o dopłaty unijne. G. C. regulował podatki i pobierał dotacje unijne ale później zobowiązania podatkowe i dopłaty unijne dzielone były na 3 części. Pozwani S. B. (1) i W. C. po 1/3 części zwracali G. C. poniesione przez niego kwoty podatku do gminy a G. C. wypłacał S. B. (1) i W. C. po 1/3 uzyskanych dopłat unijnych. Problemy zaczęły się od przekazania gospodarstwa przez J. i G. C. powodowi J. C. (1), który uważał, że przysługuje mu prawo do całej działki.

Pozwani kwestionowali również skuteczność przeniesienia przez J. i G. C. na rzecz powoda J. C. (1) prawa posiadania samoistnego całości działki nr (...) ponieważ mogli oni przenieść jedynie prawo do posiadania części działki. Przyznali, że w maju 2015 roku zebrali siano ale tylko z użytkowanych przez siebie części działki nr (...).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Działka o numerze geodezyjnym (...) o pow. 7,34 ha, położona w S. gmina S., zapisana w księdze wieczystej kw. (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kwidzynie Zamiejscowy Wydział VIII Ksiąg Wieczystych w Sztumie, wpisana jest jako własność nieżyjącego już J. M..

W dniu 11 sierpnia 2014 roku powód J. C. (1) zawarł z rodzicami G. C. i J. C. (2) umowę przeniesienia posiadania samoistnego działki nr (...).

W latach 2004 – 2014 (...) we wnioskach o przyznanie płatności kierowanych do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Biuro Powiatowe w S. deklarował działkę nr (...) o pow. 7,34 ha, położoną w S..

Na wniosek S. B. (1) z dnia 20.02.2015 roku Wójt Gminy S. D. postanowieniem z dnia 31.03.2015 roku w sprawie (...) wszczął postępowanie podatkowe w sprawie zobowiązania podatkowego z tytułu podatku rolnego odnośnie działki nr (...). W dniu 27 maja 2015 roku Wójt Gminy S. D. wydał decyzję nr (...) w sprawie wymiaru podatku rolnego za 2015 rok, na mocy której obciążył podatkiem rolnym z tytułu użytkowania działki nr (...) J. C. (1), S. B. (1) i W. C.. Decyzja ta, tak jak kolejne decyzje Wójta Gminy S. D. dotyczące wymiaru podatku za kolejne lata, nie jest prawomocna.

J. C. (1) wnioskiem z dnia 21 maja 2015 roku zwrócił się do Kierownika Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w S. o przyznanie m.in. płatności na rok 2015 z tytułu jednolitej płatności obszarowej. Decyzją z dnia 13.06.2016 roku organ odmówił przyznania jednolitej płatności obszarowej uznając, że po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie użytkowania działki (...) – działkę tę użytkowali także inni rolnicy.

Po wniesieniu odwołania przez skarżącego J. C. (1) Dyrektor (...) Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w G. decyzją z dnia 31 stycznia 2017 roku utrzymał w mocy rozstrzygnięcie organu I instancji.

W wyniku skargi J. C. (1) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 28 czerwca 2017 roku sygn. akt: I SA/Gd 638/17 uchylił decyzję Dyrektora (...) Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w G. z dnia 31 stycznia 2017 roku nr (...) w przedmiocie przyznania płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego na rok 2015.

(wypis z rejestru gruntów k.12, odpis księgi wieczystej k.14-18, odpis umowy o przeniesieniu posiadania z dnia 11.08.2014 roku k.19-22, zaświadczenie Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w S. z

dnia 21.05.2015 roku k.24,(zaświadczenia z Urzędu Gminy S. D.k.25 i k.26 k.27 i k.28?, akta sprawy administracyjnej w sprawie podatku rolnego prowadzonej przez Gminę S. D., odpis wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 28.06.2017 roku z uzasadnieniem k.624-628).

J. M. uprawiał działkę (...)w latach 50 -tych. Po jego śmierci uprawiało działkę kilka osób m.in. A. G., E. D., J. B. (1) i M. C. (2) (ojciec G. C. i W. C.), który następnie w latach 1991-1992 przeniósł posiadanie działki na rzecz W. C., S. B. (1) i G. C..

Część działki nr (...)o pow.2.3731ha, położona od strony drogi publicznej nr (...)i od strony sąsiedniej działki nr (...), użytkowana była przez G. C. i powoda, część środkowa działki o pow.2.3165 ha użytkowana była przez S. B. (1) a pozostała część o pow. 2.6504 ha, leżąca od strony sąsiedniej działki (...), użytkowana była przez W. C..

W dniu 23 maja 2015 roku pozwani W. C. i S. B. (1) skosili trawę z uprawianych przez siebie części działki nr (...), zapakowali trawę w baloty i zawieźli do swoich zabudowań w gospodarstwie rolnym. Pomagali im pozostali pozwani.

(przesłuchanie stron k.164-166, k.484-486, k.599-611,zeznania świadków S. D. k.169,S. B. (2), A. K., W. O., W. R., A. R., O. B. – k.314-319,ogłędziny działki nr (...) z udziałem biegłego sądowego geodety A. Ż. i świadków G. C., S. D., A. K., R. O. (1), W. O. i W. R. - k.514-518,opinia i mapka dot. posiadania sporządzona przez biegłego k.544-546).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana, akt sprawy administracyjnej prowadzonej przez Wójta Gminy S. D.w sprawie zobowiązania podatkowego z tytułu podatku rolnego od działki (...), zeznań wyżej wymienionych świadków, przesłuchania stron i mapki sporządzonej przez biegłego sądowego geodetę A. Ż..

Poza sporem jest, że działka nr (...), położona w S. stanowiła własność zmarłego J. M. i od lat 50-tych lub 60-tych jej uprawę przejmowały kolejne osoby. Bezsprzeczne jest także , że od sierpnia 2015 roku w związku z wydaniem przez Sąd postanowienia z dnia 11 sierpnia 2015 roku zabezpieczającego roszczenie powoda, pozwani nie użytkują już działki nr (...).

Istotą sporu natomiast jest ustalenie stanu posiadania działki nr (...) do dnia 23 maja 2015 roku, kiedy zdaniem powoda nastąpiło naruszenie posiadania przez niego całości działki przez pozwanych.

Zgodnie z przepisem art. 344 par.1 kc. „Przeciwko temu kto samowolnie naruszył posiadanie, jak i również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem”.

Powództwo posesoryjne opiera się wyłącznie na posiadaniu i przysługuje posiadaczowi samoistnemu lub zależnemu. Stan prawny może mieć wpływ na skuteczność roszczenia posesoryjnego tylko wtedy, gdy stan taki został stwierdzony prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu państwowego lub samorządowego, do zakresu kompetencji którego wchodzi ustalenie prawa własności lub innego prawa co do przedmiotu procesu posesoryjnego.

Naruszenie posiadania może nastąpić w razie samowoli polegającej na fizycznej ingerencji w sferę władztwa posiadacza oraz w razie innego naruszenia spokojnego posiadania np. poprzez kierowanie gróźb pod adresem posiadacza w związku z wykonywaniem przez niego posiadania. Ochrona prawna bowiem polega na zapewnieniu posiadaczowi wykonywania władztwa nard rzeczą w normalnych i spokojnych warunkach.

Zdaniem Sądu zatem koniecznym było ustalenie, czy rzeczywiście do dnia 23 maja 2015 roku powód J. C. (1) a wcześniej jego ojciec G. C.byli posiadaczami całej działki nr (...), czy tak jak twierdzą pozwani , w latach 90-91 doszło pomiędzy G. C., S. B. (1) i W. C. do porozumienia w sprawie wspólnego uprawiania działki oraz czy taki stan

porozumienia trwał do 23 maja 2015 roku tj. czy powód J. C. (1) i pozwani S. B. i W. C. uprawiali działkę (...) w wydzielonych przez siebie arealach.

Nie jest przy tym istotne w niniejszej sprawie, kto i w jakich okresach uprawiał działkę w przeszłości.

Zgodnie z przepisem art. 478 kpc. „W sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego.”

Skoro naruszenie posiadania polega na pozbawieniu posiadania lub jego zakłócaniu, to pozwani mogliby naruszyć posiadanie powoda gdyby wcześniej do dnia 23 maja 2015 roku nie współposiadali działki nr (...) zgodnie z zawartym wcześniej porozumieniem.

W ocenie Sądu do naruszenia posiadania przez pozwanych nie doszło.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. D., S. B. (2), A. K., W. O., W. R., A. R. i O. B., którzy zeznali, iż G. C. i pozwani S. B. (1) i W. C. uprawiali działkę nr (...) w wydzielonych częściach a granice tych części były zaznaczone tzw. miedzą z wyrzuceniem terenu i trawą. Części przez nich użytkowane świadkowie wskazywali zarówno na mapce przedłożonej przez pozwanych(k.95), na fotografiach działki (k.300-306) oraz w trakcie oględzin działki z udziałem biegłego sądowego.

Na uwagę zasługują w szczególności zeznania świadków A. K., W. O. i W. R., długoletnich mieszkańców wsi S., którzy w trakcie oględzin nieruchomości nr (...)z udziałem biegłego geodety, potrafili określić granice uprawy działki przez G. C., S. B. (1) i W. C..

Wszyscy wyżej wymienieni świadkowie zeznali, że do maja 2015 roku nie było żadnych scysji pomiędzy współposiadaczami w kwestii użytkowania działki przez te trzy osoby. Mało tego świadkowie zeznali, że G. C., S. B. (1) i W. C. potrafili sobie wzajemnie pomagać w uprawie działki.

Istotne w sprawie jest, że pozwani w maju 2015 roku zebrali trawę tylko z części określonych na mapce przez biegłego geodetę (546) tj. z części oznaczonej kolorem czerwonym - jako gruntu o pow.2.3165 ha uprawianego przez pozwanego S. B. (1) oraz z części oznaczonej kolorem fioletowym – jako gruntu o pow.2.6504ha uprawianego przez W. C.. Nie zbierali natomiast trawy z części gruntu oznaczonej kolorem niebieskim o pow. 2.3731ha- uprawianego przez G. C. a później jego syna J. C. (1).

Przyznał to powód J. C. (1) i świadek G. C.

Świadczy to o tym, że pomiędzy współposiadaczami doszło do porozumienia co do części użytkowanych przez siebie gruntów z działki nr (...) i taki stan posiadania trwał do 23 maja 2015 roku oraz później tj. do wydania przez Sąd postanowienia o zabezpieczeniu powództwa z dnia 11 sierpnia 2015 roku. Od tego czasu pozwani nie uprawiają działki nr (...).

W świetle zeznań tychże świadków Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków A. C., R. J., G. C., K. J. , J. C. (2) (k.166-170) i R. O. (2) (k.516) jakoby całą działkę w przeszłości uprawiał G. C. i nie zawarł on żadnego porozumienia z pozwanymi. Z tego powodu Sąd nie dał także wiary powodowi, który utrzymywał, że pozwani pracowali na działce (...) tylko za zgodą jego ojca G. C. w ramach tzw. odrobku.

Jeżeli chodzi o płatność podatku rolnego od nieruchomości nr (...)i dopłaty unijne to kwestia ta ma drugorzędne znaczenie tym bardziej, że postępowania administracyjne w tychże sprawach nie zakończyły się i dotyczą one zobowiązań podatkowych i płatności unijnych od 2015 roku, a więc od czasu kiedy powstał spór pomiędzy stronami.

Nie ma także znaczenia zawarcie przez G. i J. C. (2) z powodem J. C. (1) umowy z dnia 11 sierpnia 2014 roku o przeniesieniu posiadania samoistnego, ponieważ roszczenie w niniejszej sprawie nie dotyczy zasiedzenia

nieruchomości a dotyczy zakazu naruszenia posiadania. Bez znaczenia są też nagrania na płytach CD ponieważ zawierają tylko kłótnie pomiędzy stronami.

Jak Sąd zaznaczył wyżej, Sąd w sprawie o naruszenie posiadania bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia.

Należy jeszcze zaznaczyć, że w sprawie o zakaz naruszenia posiadania niedopuszczalne jest złożenie pozwu wzajemnego(art.479 kpc.). Dlatego Sąd wyłączył sprawę z powództwa W. C. i S. B. (1) przeciwko J. C. (1) o ochronę naruszonego posiadania działki nr (...) do odrębnego postępowania.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 344 par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.7 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, które to rozporządzenie obowiązywało w chwili wniesienia pozwu.

Powód J. C. (1) jako strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócić pozwanym M. C. (1), R. C., I. B., J. B. (1) i J. B. (2) solidarnie kwotę 156 złotych, tytułem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, kwotę 40 złotych, tytułem opłaty od zażalenia na postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia i związane z zażaleniem koszty zastępstwa procesowego w wysokości 39 złotych, a także kwotę 601,50 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdów pełnomocnika na rozprawę.

Tak samo powód J. C. (1) ma obowiązek zwrócić pozwanym W. C. i S. B. (1) solidarnie kwotę 156 złotych, tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 40 złotych tytułem opłaty od zażalenia na postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia , kwotę 39 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym oraz kwotę 40 złotych tytułem opłaty od wniosku o uchylenie zabezpieczenia.

Łączne koszty wydatków tj. koszty podróży świadków na rozprawę i koszty wynagrodzenia biegłego sądowego za udział w oględzinach nieruchomości i sporządzenie opinii zostały wyłożone ze Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Kwidzynie i wynoszą 1.968,84 złote. Dlatego powód jako strona przegrywająca sprawę ma obowiązek uiścić je na rzecz Skarbu Państwa.